

[S. C. Nørgaard.]

kan bibringe, er det en ganske fortræffelig Foranstaltning. Jeg er derfor særlig glad for denne Bestemmelse; jeg ved ikke, hvor meget den kan hjælpe, men en Hjælp til at holde Skolerne i Gang i Byerne nærer jeg ikke Tvivl om, at den vil være.

Et tredje Punkt, som jeg sætter Pris paa, er Løntilskuddet til Forstanderne. Det er af særlig Betydning for de smaa Højskoler og for de nye Højskoler. Derimod vil den sidste Bestemmelse, Ophævelsen af Maksimalsatserne for Tilskuddet, vel nok i første Række faa Betydning for de store Skoler; men jeg er ikke klar over, hvorledes det fuldt ud vil virke.

Alle de nævnte Bestemmelser har jo været grundigt overvejet i Folketingsudvalget; og man er dèr naaet til et Resultat, som vel nok for enkelte Punktets Vedkommende maa betragtes som foreløbigt, men som i Hovedsagen vist maa siges at være ret tilfredsstillende. Alle de Bestemmelser, der fandtes i Lovforslaget, saaledes som det forelaa fra Ministerens Haand, anser jeg for Forbedringer, og de i det andet høje Ting indførte Ændringer har betydet en yderligere Forbedring af Skolernes og Lærernes Kaar. Jeg tror derfor ikke, det paa dette sene Tidspunkt af Rigsdagssamlingen vil være muligt at faa gennemført yderligere Ændringer af Betydning.

Der er endnu enkelte Ændringer, som man kan se, at Højskolernes og Landbrugsskolernes Lærerpersonele kunde ønske gennemført, men de er hverken saa omfattende eller saa betydningsfulde, at de ikke godt kan vente, til der skal foregaa en almindelig Revision af Loven. Denne Revision er fastsat til senest 1948—49, og indtil da vil Loven, saaledes som den nu bliver formet, efter min Mening være fuldt tilstrækkelig, ja det vil være en ganske fortrinlig Lov for Højskolerne. De gamle Højskolemænd, der kan se tilbage over den Tid, som er gaaet, vil vist sige: Det er et sandt Guds Under, at det er gaaet saadan med Højskolerne og Højskolernes Stilling i vort Folk. De gamle Højskolefolk havde aldrig drømt om, at Højskolen skulde faa den Anerkendelse, som Staten nu yder den ved at give den disse Kaar at arbejde under. Jeg er taknemmelig for det, og jeg siger den højtærede Minister Tak for det foreliggende Lovforslag. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse i den Skikkelse, det har faaet i det andet høje Ting.

Johanne Dahlerup-Petersen: De Ændringer, der gennem dette Lovforslag søges

gennemført for Husholdningsskoler og Husholdningsseminarier, betyder, som det allerede er anført, i det store og hele en å jourføring af den Støtte, der fra Statens Side ydes til disse Skoler. Merudgiften kan ifølge Lovforslagets Bemærkninger anslaaes til ca. 250 000 Kr. Den højtærede Minister behøver altsaa ikke at frygte, at der fra nogen Side vil blive fremført store finansielle Betænkeligheder i denne Anledning. Med dette Lovforslag stilles de Skoler, der her er Tale om, paa lige Fod med andre private Skoleformer, hvis Statstilskud er blevet forhøjet i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Lovene om Statens Tjenestemænd og om Lønninger til Folkeskolens Lærere af henholdsvis 6. Juni og 12. Juli 1946. Den foreslaaede Forhøjelse af Statstilskuddet kan Det konservative Folkeparti ikke blot godkende, men vi ser med meget stor Velvilje paa, at de økonomiske Vanskeligheder for de Skoler, i hvilke den kvindelige Ungdom undervises, lettes mest muligt, og at de økonomiske Kaar for disse Skoler tilrettelægges paa en saadan Maade, at Skolerne kan løse den meget betydelige Opgave, der er lagt i deres Hænder. Med den Forhøjelse af Lønningerne til Forstandere og Lærere ved disse Skoler, der her foreslaas, vil der efter min Mening være sikret Skolerne Mulighed for at knytte veluddannede, kvalificerede Kræfter til sig, saa vi kan formode, at disse Skolers Standard vil kunne holdes saadan, at det vil sætte Spor i den Oplæring i Husholdning, som vort Samfund i den kommende Tid i meget høj Grad maa kunne regne med.

Det er nu engang saadan, at et Fag, en Stilling anerkendes og dens Anseelse maales i meget nøje Overensstemmelse med den Uddannelse, der lægges til Grund for Faget. I den Henseende er Tiden paa en Maade løbet fra Hjemmenes Kvinder. De er sent kommet med, sent har de stillet deres Krav til Samfundet om Uddannelse og Oplæring. Husmødrene har kun i 25—30 Aar været organiseret; i den Henseende er de langt tilbage for alle andre Fag. Husholdningsskolerne fik ogsaa først i 1942 samme Statstilskud som Højskoler, Landbrugsskoler og andre Faghøjskoler, og den Husholdningshøjskole, som Husmødrene gennem den sidste Generation har ventet paa, har vi jo heller ikke faaet endnu. Vi har faaet Husholdningsfakultetet, som vi gerne vil kalde det, i Aarhus. Det er en god Begyndelse med dette 5 Maaneders højere Kursus for Husholdningslærerinderne; Begyndelsen er gjort.

Jeg kan ikke lade være med i denne